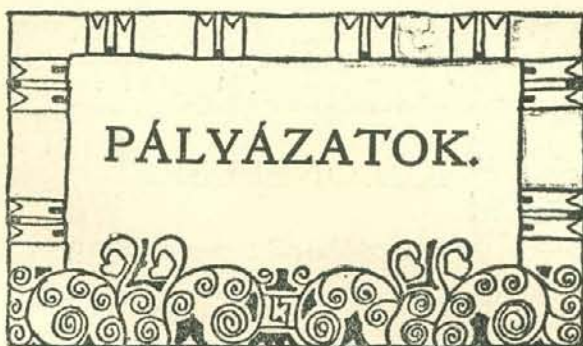

neve el is enyészett, illetve az életben idővel az új korbéli feketeszínű halottí terítőkre ment át, magát a technikát barchanistáink szabdalmainak elévülése után a takácsok továbbművelték; sőt kezdetlegesebb alakjában a nép is elsajátította és az ország legkülönbözőbb vidékein lényegében véve ugyanazzal a technikával készíti még ma is vastag szőttéseit, amelyek fehér primitív mustrájú alapját kézzel berakott s rendszerint piros pamut, csillagok és madarak díszítik sávosan.

A képeinken ez alkalommal bemutatott régi bakacsín-szövetek közül a felerészében egész lapon ábrázolt kendő a Szepességről való s párosával madarak, szamarak és ágaskodó torzálatok díszítik s keskenyebb sávjain rosszul másolt gót minuszkulái alapján ítélve, alighanem a XVII. századból való. A husvéti bárányokkal díszített kendőrésztletet Lőcséről, ma a Sárosvármegyei Múzeumban, sárga gyapjú- s nem pamut-fonállal szőtték át; gót minuszkulás Mária-felíratái alapján bizvást a XV—XVI. századba helyezhetjük keletkezése idejét. Másik két kisebb képünk egy XVII. századbeli 128 cm széles és 148 cm hosszú ökrökkel, pulykákkal és kutyákkal átszött terítő részleteit ábrázolja. A terítő Abauj vármegyéből való s Mihalik József szivességből közölhetem, aki a Sárosvármegyei Múzeum rendezésekor a bártfai szent Egyed templom lomtárában egész sorozat régibb típusu bakacsínkendőt talált és szerzett meg a múzeum számára. Ezeknek a kendőknek a díszítése a folyóiratunk 1905. évfolyamában közölt s szintén bártfai kendőéhez hasonló.

Az ugyanítt közölt fricsi kendő vademberei díszítik azt a törülközőt, amelyet az iparművészeti társulat gyűjteménye számára a szepesmegyei Malduson szereztem meg s amely a társulat népművészeti kiállításán látható. Az érdekes törülköző alighanem a XVII. századból való s fehér alapszöveve nem barackmagmustrás, de sávolsorokkal szőtt, egymással összeolvadó András-keresztekkel mintázott.

PÁLYÁZAT KÖNYVTÁBLÁKRA ÉS BŐR-DÍSZMŰVEKRE. Dávidházy Kálmán debreczeni könyvkötő, díszmű- és dobozárúgyáros felkérte a Magyar Iparművészeti Társulatot, hogy a következő általános nyilvános pályázatot hirdesse:

1. Tervezzenek könyvfedeleket, bőrrel bevont képereteket és ékszer-, keztű-, gallér-, varróeszköz-, zseb-kendő-, kisebb frószter-, kártya- stb. dobozokat, női kizsáltást, pénz-, szivar-, levéltárcát s egyéb, a bőrdíszművészet körébe tartozó tárgyakat, a melyek mint dísz-, emlék- és használati tárgyak forgalomba hozhatók.

2. A tervezett tárgy, illetőleg annak díszítése megvalósítható legyen a következő technikákkal: bőrvésés, bőrplasztika, bőrkarc, bőrmozaik vagy bőrbatik. Esetleg aranyozás is alkalmazható.

3. A tervek annyira legyenek kidolgozva, hogy a pályázat hirdetője azokat műhelyében közvetlenül felhasználhassa.

4. Dávidházy úr a legmegfelelőbb rajzok díjazására három pályadíjat tűz ki és pedig:

I. díj 100 K, II. díj 60 K, III. díj 40 K.

Ezenkívül szándéka, hogy a nem díjazott művek közül is a neki megfelelőket — a tervezővel együttesen megállapítandó méltányos tiszteletdíjon — megvásárolja.

5. A pályázat határideje 1908. november hó 3-dikán déli 12 órakor jár le, a mikorra a pályaterveket be kell küldeni a Magyar Iparművészeti Társulat igazgatóságához. (Budapest, IX., Üllői-út 33—37.)

6. A pályázatot a Magyar Iparművészeti Társulat elnöksége által felkért bíráló-bizottság dönti el.

7. Valamennyi pályaművet a pályázat eldöntése után 8 napon belül el kell vitetni, mert azontúl a Társulat érték felelősséget nem vállal.

Budapest, 1908. szeptember hó 16-án.

A MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT
ELNÖKSÉGE.

SZOBRASZMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT. II. Rákóczi Ferenc és bujdosó társai emlékének megörökítésére a kassai székesegyházban felállítandó emlékműre a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium nyilvános és nyílt pályázatot hirdet, amely 1909. évi szeptember hó 30-án d. u. 5 órakor jár le. A pályázat részletes feltételei megtekinthetők a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium művészeti szakosztályában (V., Báthory-utca 12.).

